

13 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 11.50 K).

Numerata zamiejscowa: w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcarii 16 K.

Cena numeru 56 h
pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcyi rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcyi Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Konto czekowe Nr. 140.256.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.Dział inseratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 140.002.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza petitem 1 K, w nadmiarze 3 K. Głosy publiczne po 4 K za wiersz.

Czem się zajmują urzędy?

Ściąganie demokratycznego Kościoła. — Wojsko wezwane przed wigilią.

Wiemy, jak znakomicie aprowizują urzędy ludność — jak strawy cielesnej dostać nie można, natomiast zdobywają się na zapał, gdy chodzi o „strawę duchową“, którą chcą wymierzać według... urzędowych zapatrywań.

Wiemy, jak słabymi są władze, gdy chodzi o tepienie paskarstwa, łapownictwa, bandytyzmu — poniżej zobaczymy, iż rząd znajduje twardą rękę, gdy chodzi o dogodzenie klerykałizmowi. Zarazem możemy zaobserwować, jakiemu cofnięciu się kulturalnemu uległa Polska od świetnej doby Jagiellonów. Wszak Zygmunt August wyraźnie zastrzegł się, że nie jest rzeczą władzy o czyichś wienzieniach stanowić.

Posłuchajmy teraz relacji „Robotnika“ dotyczącej zajść w parafii Mstyczów ziem kieleckiej.

„Istnieje w Rzeczypospolitej Polskiej parafia, która nie uznaje ustroju monarchicznego w Kościele katolickim, a oświadczyła się na wzór pierwszych gmin chrześcijańskich za ustrojem demokratycznym. Parafią tą jest Mstyczów w diecezji kieleckiej, proboszczem parafii ks. Huszno. Za taką „herezję“ spadły liczne klątwy i zapowiedzi kar boskich na „zbląkanych“ parafian i „opętanego“ ks. Huszno. — Pan Bóg jednak na wezwanie biskupa Łosińskiego z karami się nie spieszył, i parafianie łącznie z proboszczem przykładowie się modlili, żyją uczciwie, garną się do pracy, i oświaty, bez których według ks. Huszny zbawić się nie można: uczęszczają na kursa wieczorowe dla dorosłych bardzo licznie, to też znając zasady higieny, nie znają co to tyfus, dyzenterya, ospa, mimo, że w okolicy one grasują i ludność dziesiątkują. W ostatnich jednak czasach biskup Łosiński nie mógł ścierpieć dłużej zaniedbania się Pana Boga w wymiarze kary na „grzeszników“ i postanowił wyrezytować Go, używając do tego władz cywilnych i wojskowych.

Pierwszym krokiem było odebranie kościoła katolikom demokratycznym, który to budynek ministerjum wyznań na mocy ustawy rosyjskiej z dnia 28 listopada 1906 r. przyznało biskupowi.

Dnia 4 grudnia referent starosty Jędrzejowskiego p. Nowaka, Jacek Wiślicki, wydelegowany był do odbioru, względnie zapieczetowania kościoła i realności kościelnych.

Ludność jednak całej parafii, czując się pokrzywdzoną takim rozporządzeniem, zaprotestowała przeciwko temu, nie pozwalając pieczętować kościoła, motywując to tem, że kościół z własnych funduszy postawili dla siebie, nie dla biskupa, ani papieża, aby się w nim modlili, tak, jak im sumienie i rozum nakazuje. Następnie: ponieważ kościół jest nowy (1908) postawiony z funduszy tych samych parafian, którzy go dzisiaj użytkują i do dnia dzisiejszego nie jest konsekrowany, to znaczy, iż nie jest formalnie i prawnie zarejestrowany i przekazany biskupowi, przeto biskup nie może sobie rościć prawa do kościoła.

Temuż p. Wiślickiemu oświadczyli, że apelują od wyroku ministerjum wyznań do Sejmu. Deklaracja ta była na piśmie zaopatrzona setkami podpisów.

Wysoki jednak urzędnik państwa odrzucił ją i powiedział, że to go nie obchodzi, że on swoje zrobić musi i przystąpił do opieczętowania kościoła, czego jednak po namyśle, widząc groźną postawę ludu, nie uskuteczył, odkładając ją na przyszłość.

Dnia 22 grudnia b. roku znowuż zaalarmowane zostali Mstyczowianie, że cały batalion wojska i milicji spieszy, na pogrom Mstyczow-

wa od stacyi Sędziszów. Rozkazy brzmiały: ks. Huszno aresztować, do ludu w razie oporu strzelać. Chcąc uniknąć krwi rozlewu ks. Huszno ulotnił się z parafii, aby u odpowiednich władz szukać obrony i sprawiedliwości na nadużycia, jakie się dzieją ze strony władz administracyjnych w pow. Jędrzejowskim“.

Tyle „Robotnik“.

Parafianie zagrożeni w wolności swego sumienia i w swoim bezpieczeństwie wysłali do Naczelnika Państwa następującą depezę:

„Panie Naczelniku! Ośm tysięcy parafian mstyczowskich błaga Cię o pomoc i opiekę, prosząc o powstrzymanie krwiożerczych zakusów władz administracyjnych powiatu Jędrzejowskiego, usiłujących bagnietami zmusić ks. Huszno i parafian do lojalności względem biskupa Łosińskiego.

Dzisiaj 22 grudnia przystano batalion wojska do Mstyczowa, aby aresztować księdza i krwawy chrzest sprawić opornym parafianom. Prosimy o powstrzymanie wyroków tych do czasu, dopóki sprawa ks. Huszny i parafian mstyczowskich nie będzie rozpatrzona w Sejmie, względnie w Sądzie Najwyższym, do których ta instancja niebawem wniesiona będzie.

W imieniu parafii z upoważnienia tejże telegram ten podpisuje:

Walenty Panlewicz, Feliks Bugajski, Andrzej Dworaczek, Jan Siorec, Szymon Zasada, Wincenty Lysek, Kacper Luboń, Stanisław Kasperek.

Mstyczów, dnia 22 grudnia 1919 r.

Koniec idylli rusko-czeskiej.

Niedawne to czasy, kiedy maskalofile na Rusi zakarpackiej wystawiali braterstwo czeskie i kiedy Czesi tłumaczyli, że oni w zastępstwie złożonej niemocą matuszkii-Rosyi obejmują pieczę nad uwolnionem z pod jarzma węgierskiego słabszym rodzeństwem ruskiem, że obdarzą je wspaniałą autonomią.

Teraz ta idylla zamracza się.

„Karpatonusy“ żalą się, że Czesi obskubują ich granice na rzecz Czecho-Słowacy, że starają się nadać ich krajowi sztuczny pokost czecho-słowacki.

Nie dość tego. Posłuchajmy, co piszą czeskie „Lidove Noviny“:

„Narzecze, którem w Rusi mówią, jest daleko, daleko bliższe czeskiemu językowi, niż językowi Chomiakowa, Tolstoja, Turgeniewa. To „rusińskie“ narzecze nie jest zdolnem do tego, by było osobnym literackim językiem i rozumie się samo przez się, iż powinno być zastąpione czeskim, tem bardziej, iż ludność, używająca „rusińskiego“ języka, jest związana politycznie, gospodarczo i kulturalnie z Czechosłowacją, a nie Rosją“.

Charakterystyczne, są też żale, które wytacza „Russkaja Ziemia“.

„Karpato-ruski naród ginie z zimna i głodu. Tyfus głodowy panuje w wielu okęgach w zaskraszających rozmiarach. Chorzy pozbawieni nie tylko opieki lekarskiej, ale i chleba. Jeden lekarz na cały okręg i to bez środków leczniczych. Mąki przychodzi kilo na miesiąc. Ludzie chodzą bosi, bo niema ni skóry, ni piętędzy na skórę. Dzieci bose nie mogą chodzić do szkoły. Naród bez żadnej pomocy. Kupić nie można niczego, bo nie niema i pieniędzy brak. Niema zarobków i ludzka siła się marnuje na darmo. Jedno, co zostało góralowi, to krowa, której teraz musi się pozbyć. Kupcy z Czech i Słowaczyny wywożą bydło z Rusi karpackiej całemi stadami, a naród ginie z głodu... Najwyższa pora, by rząd czesko-słowacki pokazał, czy troszczy się o Ruś karpacką, czy też patrzy się na nią jako na afrykańską kolonię.

W przededniu wymiany koron na marki.

POSIADAJĄCY PONAD 10.000 KORON MAJĄ JE ZŁOŻYĆ W KRAJOWEJ KASIE POŻYCZKOWEJ. — TERMIN W KRAKOWIE I LWOWIE UPLIWA 5-GO STYCZNIA.

Warszawa (PAT). Rozporządzenie ministra skarbu w sprawie przyjmowania przez Polską Krajową Kasę pożyczkową i przez Kasy skarbowe wkładów w walucie koronowej brzmi:

Wobec zbliżającej się chwili wymiany koron na marki, rząd wzywa wszystkich posiadaczy koron, którzy mają ich ponad 10.000 koron w jednym ręku, do złożenia kwot koronowych, przekraczających normę powyższą, w oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub w Kasach skarbowych. Za złożone korony będzie wydany kwit, opiewający na korony, na mocy którego posiadacz tego kwitu otrzyma w momencie zmiany koron na marki odpowiednią ilość marek podług kursu, jaki zostanie dla wymiany koron na marki polskie ustanowiony przez Sejm ustawodawczy, z rozszczeniem pięć procent w stosunku rocznym, licząc od dnia złożenia odnośnej sumy.

Osoby, dla których posiadanie wyższej ilości koron, ponad 10.000, jest niezbędne, ze względu na wysokość dokonywanych przez nie obrotów pieniężnych, wzywa się do złożenia w Ministerstwie skarbu, do dnia 5 stycznia 1920 roku, pisemnej deklaracji o wysokości sumy posiadanych przez nie koron i o wypłatach, jakie je czekają.

Osoby, które w myśl powyższego rozporządzenia złożą kwoty koronowe w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub w Kasach skarbowych, mogą w razie potrzeby zastawić odnośny kwit w każdym oddziale Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, otrzymując zaliczkę aż do wysokości 70 marek za każdych 100 koron. Zaliczka ta podlega oprocentowaniu w wysokości 5 procent w stosunku rocznym.

Termin składania kwot koronowych, zbywających od potrzeby obrotu pieniężnego i sum, przewyższających 10.000 koron, zostaje określony w miastach:

W WARSZAWIE, ŁODZI, WE LWOWIE I KRAKOWIE DO 5 STYCZNIA,

w innych miastach do 10 stycznia, a po wsiach do 15 stycznia 1920 roku. Po upływie tego terminu wkłady koronowe na wyżej wskazanych warunkach przyjmowane nie będą. Podpisano: Minister skarbu: Grabski.

Ameryka i Japonia na Syberji.

Niefortunny „regent“ Rosyi, admirał Kolczak, znajduje się w rozpaczliwym położeniu. Armia czerwoną zajęła jego stolicę Omsk i posunęła się już w ciągu półtora miesiąca o 800 kilometrów na wschód od tego miasta. Cała zachodnia Syberja dostała się w ręce bolszewików, a środkowa podzielił niebawem ten sam los. Wojska Kolczaka znajdują się w zupełnej rozsypce; od zajęcia Omska nie próbowały wogóle poważniejszego oporu. Gabinet Kolczaka podał się do dymisji, dotąd zaś nie udało się stworzyć nowego.

W tych warunkach zupełne zmiażdżenie rosyjskiej kontrrewolucji na Syberji jest tylko kwestyą niedługiego czasu, o ile Kolczak nie otrzyma bardzo wydatnej pomocy z zewnątrz. Dotychczas omski admirał cieszył się szczególniejszą protekcją Stanów Zjednoczonych, które oprócz obfitych dostaw materiału wojennego wszelkiego rodzaju wysłały pewną ilość żołnierzy celem pilnowania kolei syberyjskiej, zagro-

zonej wciąż przez ruchy powstańcze ludności miejscowej. Pomoc ta jednak okazała się całkiem niewystarczająca. Dostarczone przez Amerykę armaty, karabiny maszynowe, aeroplany, automobile, lokomotywy i wagony kolejowe wpadły przeważnie w ręce zwycięskich wojsk sowieckich. Słabe oddziały amerykańskie nie były nawet zdolne zapobiedz ustawicznemu przerywaniu linii kolejowej przez powstańców, tem mniej mogły wpłynąć na los walki w otwartym polu.

Okazało się, że główną siłę Kołczaka stanowiły formacje obce, czecho-słowackie i polskie, które go wspierały jako sojusznika ententy przeciw bolszewikom, słuchającym po Brześciu Litewskim dyktatu Berlina. Ale katastrofa mocarstw centralnych i oswobodzenie narodów, znajdujących się pod ich jarzmem odebrało wszelką rację bytu dalszemu współdziałaniu wojsk polskich i czecho-słowackich z Kołczakiem. Oddziały te wycofały się z frontu na etapy i zażądały kategorycznie odesłania ich do kraju. Dla potęgi Kołczaka był to cios śmiertelny.

Na dalszą pomoc amerykańską reakcja rosyjska na Syberii również nie może liczyć. Owszem, dotychczasowa polityka Wilsona, zmierzająca do podtrzymania Kołczaka, wywołała w Ameryce gwałtowną opozycję ze strony nie tylko republikanów, lecz także wielu demokratów, nie mówiąc już o socjalistach. Senat zażądał kategorycznie wycofania wojsk amerykańskich z Syberii. Zgoda wysłanie wielkiej armii, która jedynie mogłaby uratować Kołczaka, jest zupełnym niepodobieństwem. Dla stanowiska amerykańskiej partii republikańskiej wobec Kołczaka miarodajnym jest względ, że reakcja rosyjska kontynuując tradycje caratu, będzie szukała w razie zwycięstwa związku z Japonią, najniebezpieczniejszym rywalem Stanów Zjednoczonych. Tajny układ rosyjsko-japoński z lipca 1915, zwrócony przeciw Ameryce i Anglii, jest wymownym świadectwem orientacji zewnętrzno-politycznej obozu Kołczaka. Sympatyje okazywane temu ostatniemu przez rząd mikada musiały nieufność w Stanach Zjednoczonych jeszcze bardziej spotęgować.

Nie mogąc liczyć na Amerykę Kołczak musiał już całkiem jawnie rzucić się w objęcia Japonii. Po upadku Omska zaproponował jej ogromne ustępstwa polityczne i gospodarcze w zamian za wysłanie potężnej armii japońskiej przeciw bolszewikom. Rząd japoński przyjął skwapliwie tę propozycję, która otwierała Cesarstwu Wschodzącego Słońca widoki oparcia całej Syberii lub przynajmniej jej przeważnej części, razem z jej kolosalnymi bogactwami naturalnymi.

Wobec ententy rząd japoński chciał upozornąć swą interwencję niebezpieczeństwem grożącym mu ze strony posuwających się naprzód bolszewików. W rzeczy samej rząd moskiewski uważa walkę z imperyalizmem japoński podobnie jak z angielskim za główny cel swej polityki zagranicznej. Kiedy tylko czerwona armia przekroczyła Ural, wydała rada komisarzy ludowych odezwę do Chińczyków i Koreańczyków wzywającą ich do powstania przeciw tyranii japońskiej i do połączenia się z wojskami sowieckimi. W Moskwie zawiązał się komitet złożony z emigrantów koreańskich, który zajmuje się czynnie propagandą rewolucyjną, mającą na celu przywrócenie Korei niepodległości. Pojawienie się wojsk bolszewickich na Syberii dodało rządowi chińskiemu odwagi do niezwykłych śmiałych wystąpień przeciw uroszczeniom japońskim, a zarazem do bezwzględного oporu przeciw traktatowi wersalskiemu, oddającemu Japonii Szantung.

Zamiar wysłania potężnej armii japońskiej na Syberię rzekomo celem ratowania Kołczaka, a w rzeczywistości celem obsadzenia tego kraju natrafił jednak na stanowcze veto Ameryki. W Stanach Zjednoczonych utrwała się coraz bardziej przekonanie, że zbrojna rozprawa z państwem wspierającym go na drugiej stronie oceanu Spokojnego jest prędzej czy później nieunikniona, i to raczej prędzej niż później. Dlatego Ameryka nie chce i nie może się zgodzić na niesłychane wzmocnienie potęgi japońskiej przez oświadczenie Syberii. Gdyby zaś interwencja japońska pociągnęła za sobą jeszcze donioslejsze następstwa, gdyby doszło do restauracji Wielkiej Rosji pod egidą japońską, wówczas położenie Stanów Zjednoczonych stałoby się wręcz fatalnym.

Dlatego rokowania między gabinetami w Tokio i Waszyngtonie w sprawie wyprawy japońskiej na Syberię nie wydały dotychczas żadnego rezultatu. Jeżeli rząd mikada będzie obstawał przy swych planach, wówczas zachodzi wielkie prawdopodobieństwo niezmiernie ostre-

go konfliktu, który zakwestyonowałby przywrócenie pokoju świata.

Z działalności organizacji górników.

Optakany stan aprowizacji dotknął nie do wytrzymania robotników przemysłu górnictwa — wszystkich gałęzi — węglarzy, salinarzy, nafiaryzatorów itd. — pracujących ciężko i temsamem potrzebujących należytego wyżywienia.

Bezczelne napaści „piastowych“ gazet i agitatorów na górników, bezczynność rządu i sejmowa uchwała „piastowego“ wolnego handlu doprowadziła do wygładzania pracujących w górnictwie mas robotniczych, a temsamem obniżenia produkcji. Doszłoby tak powoli do zupełnego zubożenia całego państwa z braku węgla i ropy, wreszcie soli i niewielu kruszców jakie wydobywamy u nas.

Zapobiega katastrofie Związek Robotników Przemysłu Górnictwa. Stanowcze żądania Związku spowodowały międzyministeryalną konferencję w sejmowej komisji opalowej wraz z delegatami Związku. Energiczne wystąpienie tow. Lizaka, Stańczyka i M. Bobrowskiego, przekonało panów ministrów, że położenie jest bardzo groźne.

Dla dokładnego przygotowania akcji ratunkowej odroczone konferencję do 3 stycznia, w którym to dniu zapasów muszą uchwały umożliwiającej pracę w górnictwie.

Z DNIA.

KOPALNIA FLORA STAJE Z POWODU BRAKU BUDULCA.

Dwa tysiące robotników bez pracy.

Dąbrowa Górnicza, 21 grudnia. Od poniedziałku d. 22 grudnia kopalnia „Flora“ zatrzymuje roboty z powodu braku drzewa budulcowego. Dwa tysiące robotników pozostaje bez pracy. Zw. zaw. Górników.

Z FRONTU BOLSZEWICKIEGO.

Warszawa (PAT) Kom. sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 24 grudnia: Front litewsko-białoruski: Na odcinku Dźwiny, na południe od Połocka, wzięto w walkach patroli kilkudziesięciu jeńców bolszewickich i dwa karabiny maszynowe. Zresztą na froncie spokój. Front wołyński: Oddziały nasze dokonały wypadu na Romanów, zdobywając karabin maszynowy, kilkanaście karabinów i zadając dotkliwą stratę nieprzyjacielowi.

Komun. z dnia 25 bm.: Front litewsko-białoruski: W okolicy Koplana i Trybrujka oddziały nasze wykonały śmiałe wypadki na północny brzeg Dźwiny! Pod Koplana oddział podporucznika Jordana zaszedł na tyły bolszewikom i po krótkiej i zaciętej walce rozbił ich, biorąc dwa działka, sześć karabinów maszynowych i około 100 jeńców, w tem dowódcę baterii. W bitwie tej poległ bohaterką śmiercią podporucznik Jordan.

W okolicy Owrucza, na tyłach bolszewickich, szerzy się powstanie chłopskie, spowodowane przymusowym werbunkiem do czerwonej armii. Powstanie to przybiera z dnia na dzień coraz poważniejsze rozmiary. Front wołyński: Na froncie większej akcji nie było. W zastępstwie szefa sztabu generalnego Kuliński, pułkownik.

Z dnia 26 bm. Front litewsko-białoruski: Słaba działalność patroli wywiadowczych. Nasz wypad pod Krasławiem dał kilkudziesięciu jeńców i zdobycz wojenną. Front wołyński: Spokój. W zastępstwie szefa sztabu generalnego Kuliński, pułkownik.

NAPAD NIEMCÓW NA POSTERUNEK POLSKI.

Z Sosnowca donoszą, że nocy wczorajszej Grenzschutz dokonał napadu na nasz posterunek pod Bobrownikami. 1 żołnierz został zabity, drugi zaś zraniony lekko.

NOWA ODPOWIEDZ BILIŃSKIEGO.

Warszawa (PAT) W odpowiedzi na wyjaśnienia, złożone przez byłego prezydenta ministrów Paderewskiego na konwencji seniorów, b. minister skarbu dr Biliński przedłożył naczelnikowi państwa dłuższe oświadczenie, które równocześnie w odpisie przesłał marszałkowi sejmowi. W oświadczeniu tem, na podstawie cyfr i dat, stwierdza dr Biliński, że nie szczędził kredytu na zaopatrzenie armii. Podkreśla następnie, że warunki interesów, zainicjowanych w Anglii, były nie do przyjęcia i stwierdza w końcu, że pożyczka amerykańska, którą zalecał b. prezydent ministrów p. Paderewski, nie może być uważana jako przynosząca szkodę dla Polski, lecz przeciwnie dodatkowo przez niego, b. ministra skarbu, włączona klauzula, zabezpieczająca całkowicie interesy skarbu polskiego.

PETRUSZEWICZ W KONSZAGHTACH Z DENIKINEM.

Pod tytułem, złożonym z pytań i wykrzyknika powtarza „Wpered“ za „Wola“: Dowiedzieliśmy się ze źródła wiarygodnego, że celem wyjazdu dra Petruszewicza do Paryża jest otrzymanie od rządu włoskiego zezwolenia na przetransportowanie jeńców — Rusinów z Włoch do... Denikina.

WZNOWIENIE CZYNNOSCI KONFERENCJI POKOJOWEJ.

London (BK) Parlamentarny sprawozdawca „Timesa“ donosi, że jak słychać, konferencja pokojowa rozpocznie w pierwszych dniach nowego roku w Paryżu na nowo swe czynności. Konferencja ma bezzwłocznie zająć się ustaleniem warunków pokojowych dla Turcji. Jako delegaci Anglii wezmą w niej udział Lloyd George, Balfour i lord Courson.

ODPOWIEDZ KOALICYI RZĄDOWI NIEMIECKIEMU.

Paryż (B. K.). Przedstawiciele pięciu mocarstw wygotowali wczoraj wieczór pod przewodnictwem Clemenceau, odpowiedź rządowi niemieckiemu, która odznacza się bardzo stanowczym tonem. Niemcy muszą okazać dobrą wolę i podpisać protokół z 1 listopada, wedle którego Niemcy zobowiązują się wydać 400 tysięcy ton materiału portowego, jako odszkodowanie za flotę, zniszczoną w Scapa Flow. Gdyby badania koalicji wykazały, że żądany materiał nie zgadza się z materiałem, znajdującym się faktycznie w portach, wówczas ta okoliczność będzie uwzględniona. Nota została dnia 23 b. m. przed południem wręczona niemieckiej delegacji przez Dutastę, wraz z komentarzem.

TOW. BERGER ZNÓW WYBRANY.

Donosiliśmy niedawno, że tow. Berger przywódca amerykańskiej partii socjalistycznej skazany na 20 lat więzienia został w stanie Wisconsin wybrany posłem na Kongres ogromną większością. Kongres jednak mandat jego unieważnił i zarządził ponowne wybory. Ostatnie depeşe donoszą, że przy ponownych wyborach został przygniatającą większością ponownie wybrany.

DZIAŁALNOŚĆ SOCYALISTÓW W PARLAMENCIE WŁOSKIM.

Parlament włoski uchwalił na wniosek socjalistów unarodowienie źle gospodarowanych dóbr ziemskich i utworzenie w przedsiębiorstwach zatrudniających większą ilość robotników rad robotniczych jako urzędowych organów kontroli.

STOSUNKI LICZEBNE PARTIJI W SZWAJCARJI.

Szwajcaryca liczy 930.000 osób uprawnionych do głosowania. Z tego w ostatnich wyborach 26 października wzięło udział 720 tys. Głosy rozdzieliły się jak następuje: 210 tys. radykałów, 170 tys. socjalistów, 150 tys. katolików, 110 tys. stronnictwo chłopskie, 25 tys. liberałów-konserwatystów, 20 tys. gritlijczyków (robotnicy narodowi) i 35 tys. różnych małych grup.

SOCYALIZM W HISZPANII.

Kongres socjalistycznej partii hiszpańskiej uchwalił i nie zawierać bloków wyborczych z żadną inną partją. Wybrał Komitet Wykonawczy do którego weszli tow. Pablo Iglesias, jako prezes, Besteiro zastępca, Anguina Nunez-Saborit sekretarz.

ŻYCIĘSTWO SOCYALISTÓW W AUSTRALII.

Melbourne, 15 grudnia. Wybory w Australii dały następujący wynik: Nacyonalisci wraz z liberałami i socjalistami-reformistami, którzy w czasie wojny popierali politykę wojenną premiera Hughesa zdobyli 35 mandatów, fermierzy (odpowiednik do naszych ludowców) 11, socjaliści antywojenni 25.

W sobotę dnia 3 stycznia 1920 r. o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w lokalu miejskiej Kasy chorych w Krakowie, przy ul. Dunajewskiego l. 5.

konstytuujące Zgromadzenie członków Spółki pod firmą „LUDOWA SPÓŁKA WYDAWNICZA NAPRZÓD W KRAKOWIE“.

Stow. zarej. z ogr. poręką z następującym porządkiem dziennym:

1. Przyjęcie Kontraktu Spółki.
2. Wybór 3 zawiadowców.
3. Wybór 3 członków Komisji rewizyjnej.
4. Wnioski.

Imieniem założycieli:

Dr Emil Bobrowski, Ignacy Daszyński, Jan Engliš, Zygmunt Klemensiewicz.

Kongres robotników angielskich.

W dniach 9 i 10 grudnia odbył się w Londynie kongres angielskich związków zawodowych.

Na kongresie było 750 delegatów, reprezentujących 5 milionów zorganizowanych robotników. Porządek dzienny obejmował 4 punkty: unarodowienie kopalń, sprawę bezrobotnych, drożyznę, pokój z Rosją.

Unarodowienie kopalń omawiane było obszernie na ostatnim kongresie w Glasgowie i przegłosowane olbrzymią większością głosów w sensie przychylnym. Postanowiono wszcząć energiczną agitację wśród mas, pod hasłem unarodowienia kopalń, a zarazem energiczny nacisk na rząd, by zmusił go do posłuchu względem żądań robotniczych. Następny kongres zdecyduje, jakie środki mają być przedsięwzięte, gdyby akcja zamierzona nie odniosła skutku. Ale już obecnie odezwały się głosy, że robotnicy nie cofną się przed użyciem środków niekonstytucyjnych. — Tom Mann, rewolucyjny syndykalista, który wstąpił w szranki Trade-Unionów, domagał się unarodowienia nie tylko kopalń, lecz całego przemysłu. Robert Smillie przeszedł rząd, aby nie nadużywał cierpliwości robotników i wezwał go do przeprowadzenia wyborów pod hasłem unarodowienia kopalń.

Sprawa bezrobotnych wpłynęła na porządek dzienny wskutek wycofania przez rząd zasiłków dla cywilnych bezrobotnych. Zjazd zażądał dalszych zapomóg, albo udzielenia pracy bezrobotnym. Domagano się, aby rząd zrobił użytek z funduszu dla bezrobotnych w wysokości 19 milionów funtów szterlingów.

W sprawie drożyzny kongres powziął szereg doniosłych uchwał. Wypracowano obszerny memorandum, zawierające plan działalności, mającej na celu ukrócenie paskarstwa i lichwy. Żąda ono najściślejszej kontroli państwowej cen i produkcji. Przejęcia przez władze lokalne całkowicie handlu i sprzedaży niektórych artykułów żywności, których brak szczególnie daje się odczuwać. Na wniosek górników uchwalono matymchiastową przebudowę organizacji kolei na zasadach „demokratycznej kontroli i własności publicznej”, aby uniemożliwić prywatnym właścicielom wzbogacenie się kosztem ludności, wreszcie uchwalono unarodowienie banków.

Sprawa pokoju z Rosją, która żywo zaprzęta umysły robotników angielskich, wzburzyła umysły zebranych dzięki wystąpieniu pułkownika Warda, byłego sekretarza związku robotników ziemnych, obecnie posła do parlamentu z większości rządowej. Ward spędził czas jakiś przy boku Kołczaka na Syberii i wystąpił zarówno w parlamencie angielskim, jak też na kongresie przeciwko bolszewikom.

Kongres jednomyślnie polecił Komitetowi Parlamentarnemu (czyli Centralnemu, po wyrażeniu swego głębokiego niezadowolenia z polityki rządowej względem Rosji, aby Komitet zażądał, żeby rząd matymchiast przystąpił do rozpatrzenia warunków pokojowych rządu sowieckiego, by zażądał zniesienia blokady i umożliwienia Rosji handlu ze światem. Oprócz tego uchwalono wysłać do Rosji delegację, która badała warunki gospodarcze, ekonomiczne i polityczne na miejscu. Wzywa się rząd do natychmiastowego wydania paszportów delegacji tej.

Robert Williams, sekretarz robotników transportowych, oświadczył, że mechanicy fabryk wojskowych, w których wyrabia się amunicja dla Kołczaka i Denikina, postanowili więcej pracować na rzecz katów kontrrewolucyjnych.

„Jeneralny Sztab Pracy”.

Ponieważ dotychczasowy Komitet Parlamentarny nie może już podjąć ogromowi zadań, wypracowano plan nowego ciała centralnego, któreby w sposób praktyczny zogniskowało w sobie cały ruch zawodowy. Ciało to nazywa się „Jeneralny Sztab Pracy”.

Wspaniały dar dla „Daily Herald”a.

Prawdziwą sensacją w najlepszym tego słowa znaczeniu była jednomyślna uchwała, przyjęta z zapalem, aby organizacje poparły dziennik socjalistyczny „Daily Herald” przez podpisanie obligacji na sumę 400 tysięcy funtów szt. Fakt ten jest tem donioślejszy, że dziennik ten jest radykalnie socjalistyczny, zaś organizacje zawodowe są bezpartyjne. J. K. Thomas, sekretarz związku kolejarzy, oświadczył, że jak-

kolwiek co do kierunku politycznego dziennika może być różnica zdań, to jednak nie ma żadnej wątpliwości co do jego znaczenia i wartości, jako bojownika o sprawę robotniczą.

Dodać należy, że „Daily Herald” wychodzi od niedawna, a już wychodzi w 300.000 egzemplarzy dziennie.

Zjazd stał na wysokości zadania pod względem zrozumienia doniosłości zadań, czekających organizacje robotnicze, jako też powagi dyskusji. Uchwały w sprawie drożyzny prasa socjalistyczna słusznie nazywa „rewolucją twórczą”. Rezolucje w sprawie Rosji muszą przedrzeć czy później wywrzeć decydujący wpływ na politykę rządu, wpływ, który dotychczas już tyle razy dał się we znaki.

Fakt poparcia, jakim robotnicy angielscy bez względu na swe przekonania, obdarzają dziennik socjalistyczny, powinien wryć się w serce i mózg każdego myślącego robotnika polskiego, każdej organizacji robotniczej.

Anglia u siebie.

Krwawe rządy angielskie w Indjach i Tajlandii. — Masy robotników konają z głodu pod skrzydłami Anglii. — Pierzochowanie bezbronnych tłumów. — 536 wyroków śmierci jednego dnia.

Anglia odgrywa stałe w Europie rolę obrończyni i protektorki małych narodów. Nie jest więc obojętnym dla opinii europejskiej, zwłaszcza polskiej sposób, w jaki traktuje poza Europą wielkie gwałtem podbite narody.

W Egipcie pozostawiła ona nominalnie mamekin zwany sułtanem i rząd będący tylko wykonawcą rozkazów, posła angielskiego, w rzeczywistości jednak władza tam Anglia absolutnie, tłumiąc krwawo ruch niepodległościowy wśród Egipcyan. O rzeziach dokonywanych na demonstrujących tłumach egipskich w Kairze i Aleksandryi, przez żołdactwo angielskie donosiliśmy już. Do jakiego stopnia dochodzi tam wrzenie wśród maltretowanej ludności tubylczej, świadczą ponawiające się zamachy ma przedstawieli rządu zniechęconych jako kreatury angielskie. Ostatnio 15 grudnia dokonano w Kairze zamachu na Jussufa Wahbę baszę prezydenta ministrów. Młody student egipcjanin rzucił na jego powóz bombę w chwili, gdy przejeżdżał mimo głównej kwatery garnizonu angielskiego, a gdy ta nie wybuchła strzelił doń z rewolweru, lecz nie trafił. Sprawca zamachu został aresztowany.

Pomimo terroru i surowej cenzury przedzierają się z Egiptu do Europy wieści świadczące, że Egipt znajduje się w podobnym stanie jak Kongresówka 1905 r. i anglosascy majędzicy nie ustępują bynajmniej w „kulturze” carskim stupajkom.

Wroczuchach bierze udział głównie młodzież uniwersytecka. Urzędowy raport angielski mówi o „zamieszkach bez znaczenia” i „drobnych starciach z policją”. Wszakże Agencja Havasa donosi z Kairu pod datą 20 grudnia, że w dzielnicy Cosinir w Kairze wszystkie gmachy urzędów państwowych zostały obrzucone bombami, w walce ulicznej stąd wynikłej przejeżdżające tramwaje zostały zupełnie zdruzgotane, a w dzielnicy Faleim odbyła się tłumna demonstracja studencka z powodu której aresztowano i oddano pod sąd wojenny 11 studentów.

Delegacja egipskich niepodległościowców w Paryżu wydaje ciągle rozpaczliwe odezwy odwołujące się do sumienia koalicji i rzucanych przez nią kiedyś frazesów o samopostanowieniu narodów. Ostatnio z okazji ukazania się postów alzacko-lotaryńskich w parlamencie ogłosiła list otwarty do p. Clemenceau, w którym wyrażając swą radość z powodu tego tryumfu sprawiedliwości, przypomina słowa alzackiego posła Kellera wypowiedziane 1 marca 1871 r. „Odwołuję się do wszystkich ludów, które nie mogą bez końca dać się sprzedawać jak bydło”. „Jest to wieczna prawda — ciągnie dalej list otwarty — która formułę podniósł prez. Wilson i przyjęła jednogłośnie koalicja. A jednak traktat wersalski przez dziwną sprzeczność rozporządził narodem egipskim wbrew jego woli utwierdzając przez to politykę zaborczą, którą Pan wczoraj tak pięknie potępiłeś w swoim przemówieniu do posłów Alzacji i Lotaryngii. Naród egipski nie może przyjąć dotyczącej go klauzuli traktatu i

domaga się sprawiedliwości tak, jak to czyniły zawsze Alzacja i Lotaryngia”. List ten jest doku mentem szczerości „demokracji zachodu” wobec praw narodów za które rzekomo walczyły, a jednak Egipt jest jeszcze stosunkowo szczęśliwy, jeżeli porównamy jego położenie z tem co cierpi 300 milionowy naród hinduski, twórca najstarszej aryjskiej kultury.

Po kilkudziesięciu latach panowania brytyjskich szerzycieli kultury znajduje się 300 milionowy naród, żyjący w najbogatszym kraju na ziemi, z którego rząd i kapitaliści angielscy czerpią miliardowe bogactwa w najstraszniejszej nędzy. Tubylcy, bogacący swoją pracą i bogactw mi naturalną swoją ojczyznę, angielskich wyzyskiwaczy są tak ubodzy, że przeciętny dochód roczny hindusa wynosi 9 i pół dolara. Robotnicy są pastwą najstraszniejszego wyzysku ze strony koncesjonowanych przez rząd kapitalistów angielskich. Przeciętna płaca dzienna robotnika hinduskiego wynosi 55 centymów. W rzeczywistości miliony robotników zadawają się znacznie niższą płacą i śmierć głodowa jest tem zjawiskiem codziennem, które w czasie bezrobocia przybiera rozmiary masowe. Klasy pracujące tego nieszczęsnego narodu są tak wycieńczone fizycznie, że przeciętna długość życia wynosi w nich 24 lata. Choroby epidemiczne, jak cholera, małarya, influen za i przedewszystkiem tyfus głodowy grasują bez przeszkód sanitarnych ze strony wysoko kulturalnego angielskiego rządu. Sama influen za pochłonęła od 1875 do 1918 r. 243 miliony ofiar. W trzech ostatnich miesiącach 1918 roku zamotowano 6 milionów wypadków śmierci na influencę. Przyczyną tej olbrzymiej śmiertelności jest wycieńczenie ludności hinduskiej przez ustawiczne głody, które są najstraszniejszą mo że z dziesiątkujących ją epidemii. Chroniczny głód powoduje, że wycieńczone organizmy padają ofiarą każdej gorączki.

Tej między materialnej odpowiada stan oświaty. Kraj, który stworzył najstarszą kulturę aryjską, jedną z najwspanialszych na świecie i dziś jeszcze imponujący Francji swoją umysłowością (poeta hinduski Rabindranat Tagore otrzymał na krótko przed wojną nagrodę Nobla) doszedł w promieniach brytyjskiej kultury do 93 procent analfabetów. Jeśli się zważy, że same klasy wyższe bramni (kapłani) i radzpuć potomkowie starożytnych kszatriów (szlachta), którzy nie potrzebują opieki rządu, aby się kształcić, tworzą kilka procent ludności, a poza nimi jest jeszcze stosunkowo zamożna klasa kupiecka, to widzimy, że Anglii, mówiący dużo o kulturalnej misji swych w koloniach, nie literalnie dla szerzenia kultury europejskiej w Hindostanie nie uczynili.

Nie przeszkodziło im to wziąć z niego w czasie wojny 1,250.000 żołnierzy i miliard nadzwyczajnych podatków wojennych nie licząc kosztów wyekwipowania i utrzymania oddziałów hinduskich, które musiała pokryć ich ojczyzna niezależnie od owego miliona. Nadto wyciągnęli Anglii z Hindostanu żywności i amunicji w ilości przechodzącej milion ton. Wzamiem otrzymali hindusi nowe prawa wyjątkowe przeciwko domagającym się niepodległości, a bodaj tylko ludzkich warunków życia. Anglia, odpowiadając zawsze kartaczami na głos hindusów domagających się niepodległości dla swej ojczyzny i swobód obywatelskich dla siebie i teraz dziesiątkowanie bezbronnych tłumów kulami karabinów maszynowych jest na porządku dziennym. Sady wojenne wydają bez liczby wyroki śmierci, wygnania i długotermiowego więzienia. Jednego tylko dnia 20 czerwca b. r. w jednej tylko prowincji sady wojenne wydały 598 wyroków śmierci. „Hindostan jest dziś wielkim cmentarzem” żalą się wygnanci hinduscy w Europie. Do takiego stanu doprowadziła go czuła opieka obrończyni małych narodów.

Prawda, że ani hindusi, ani egipcjanie do małych narodów zaliczeni być nie mogą. Pierwszych jest 9 razy tyle co mieszkańców Anglii i Szkocji razem wziętych, drudzy liczą 10 mil. co jest w każdym razie za dużo na mały naród. Dlatego prawdopodobnie koalicja nie czuje się zobowiązana do zastosowania do tych wielkich narodów zasady samookreślenia i zapewne dlatego też faworyzuje wszystkich sąsiadów Polski jej kosztem. Polska jest również za wielka na „mały naród”.

W. J. G.

OBUWIE skórzane, pantofelki salo- nowe i pantofle domowe wielkim wyborze po przystępnych cenach poleca firma:

ALFRED FRANKEL, Sp. Kom. Kraków, Rynek gł. L. 14 Telefon 2347 Zastępca: L. STEIGLER.

ZACZAROWANY OGRÓD

z PINĄ MANICHELLI w głównej roli
w KINO „WANDA“

Dziś ostatni raz
w Kinoteatrze „Sztuka“
ARGUS X.
prześlizny dramat w 4-ach aktach.

Od jutra, dnia 28-go grudnia
CYGANERYA
romans (opera) w 5-ciu aktach.

KRONIKA.

CZY MOŻNA O GŁODZIE I CHŁODZIE PRACOWAĆ ZE ZDWOJONĄ ENERGIĄ? Trudny problem spotęgowania wydajności pracy mimo głodu i chłodu u pracowników kolejowych, rozwiązał w sposób bardzo prosty Zjazd Polskiego Związku Kolejarzy (t. zw. „białych“) uchwalając rezolucję, która mówi, że należy „pracować choćby o głódzie i chłdzie ze zdwojoną energią, aby tylko społeczeństwu przyjść z pomocą“. Szkoda tylko, że rezolucja nie wzywa lokomotywy kolejowe, by o „głódzie i chłdzie“ pracowały ze „zdwojoną energią“. Rezolucja mówi dalej, że „z owoców zwycięstwa sprawy ojczyźnej święcić mogą dopiero przyszłe pokolenia“.

Jakie przyszłe pokolenie ma na myśli autor rezolucji? Wszak walka o lepsze warunki bytu kolejarzy, toż walka o chleb także dla ich dzieci! Czyż głód i chłód może być korzystnym warunkiem dla zdrowego rozwoju tych młodych pokoleń? Czyż z cherlactwa fizycznego działalności społecznej, jej ojców i matek, marniejących w głodzie i chłdzie wyjść może pokolenie zdolne do korzystania „z owoców zwycięstwa“? (jakiego, czy paskarzy?)

Hasło „głodu i chłodu“ wysunięte przez entlecki Związek kolejarzy, jest rezygnacją tegoż Związku ze wszelkiej walki o poprawę bytu kolejarzy i niedźwiedzią przyszłość oddaje państwu. Albowiem pracowanie o „głódzie i chłdzie“ ze zdwojoną energią jest fizyczną niemożliwością i z natury rzeczy prowadzić musi do obniżenia wydajności pracy. Dlatego propagowanie hasła „głód i chłód“ i zaniechanie walki o korzystne warunki płacy i pracy dla pracowników jest ze stanowiska interesu państwowego robotą szkodliwą a nie żadnym „patriotyzmem“. „O głódzie i chłdzie“ tylko konać można, nigdy zaś normalnie pracować i to jeszcze ze... zdwojoną energią... Dlatego

P. Z. K. powinien natychmiast zmienić swą nazwę na „Towarzystwo przyjaciół powolnej śmiłości“...

ODROCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ AKADEMİKÓW. Konferencja Ogólno-Akademicka podaje do wiadomości ogółu:

W dniach najbliższych opublikowany zostanie Rozkaz M. S. Wojsk. Nr. 11943/IV P. odznaczający służbę wojskową do 1/X. 1920 r. wszystkim słuchaczom wyższych zakładów naukowych, którzy otrzymają od swych uczelni zaświadczenia, iż do tego czasu mają możliwość złożenia ostatecznych egzaminów.

Odroczenie to będzie udzielane z chwilą ukończenia urlopu korzystających z pozwolenia na uczeszczenie na wykłady.

Rozkaz 11943/IV. P. stanowi zarazem, iż z dn. 1/1. 1920 r. otrzymają urlop wszyscy akademicy, którzy tego urlopu jeszcze nie otrzymali, znajdujący się na ostatnim roku studiów, bez różnicy uczelni.

Konferencja Ogólno-Akademicka wzywa wobec powyższego: 1) kolegów, którzy jeszcze nie otrzymali urlopu, względnie ich rodziny i kolegów, do odbierania w sekretaryatach uczelni zaświadczeń, iż znajdują się na ostatnim roku studiów, a to w celu otrzymania urlopu z dniem 1/1. 1920 r. 2) kolegów, którzy otrzymali urlopy w pierwszym terminie, względnie kolegów, korzystających z pozwolenia na uczeszczenie na wykłady, do składania podań w sekretaryacie uczelni w celu otrzymania zaświadczeń, iż do 1/X. 1920 r. mogą złożyć ostateczne egzaminy i jako tacy mają prawo do odroczenia służby do tego czasu. Bliższych wyjaśnień udziela Tow. Wzaj. Pom. U. U. J. w Krakowie, Jabłono-wskich 12. w godzinach urzędowych.

BETLEEM POLSKIE w nowej wystawie objawia jeszcze większą siłę atrakcyjną, jak lat poprzednich. W kasie teatru ruch stale ożywiony. Ulubiony utwór krakowskiego poety grany będzie w niedzielę dwukrotnie, nadto dzisiaj w sobotę o godzinie 3-ciej popoł. dodane będzie jeszcze jedno przedstawienie na rzecz filii Związku art. scen polskich przy teatrze im. J. Słowackiego. W sobotę wieczorem po raz 23 świętna „Polityka“ Perzyńskiego, która po tym przedstawieniu na długi czas zejdzie z afisza.

Z TEATRU „BAGATELA“ Dzisiejsze dwa przedstawienia w „Bagateli“ przyniosą nam „Roztwór prof. Pytla“ oraz „Tancerkę“ Lengyela. „ABC w miłości“ po raz ostatni pojawi się jutro popołudniu a wieczorem „Kobieta bez skazy“ Zapolskiej po raz dwudziesty. Przygotowania do Sylwestra w pełnym tku. Trzy rewie humoru (popołudniu dla dzieci i młodzieży — wieczorem i w nocy dla starszych) rozwesela i upamiętnią finał roku 1919. Ceny biletów na popołudniówkę odpowiednio niższe — wieczorne zaś nieco podwyższone obejmą równocześnie podatek miejski na ubogich.

OPERETKA W NOWOŚCIACH. Dziś melodyjna operetka „Tam gdzie skowronek śpiewa“, w niedzielę popołudniu „Wicemałżonek“, wiecz. „Polska krew“. W przygotowaniu „Wesoła wdówka“ Lebara. Zapowiedziany wieczór sylwestrowy teatru „Nowości“ budzi powszechne zainteresowanie.

Z życia partyjnego.

WYDZIAŁ RADY ROBOTNICZEJ I KLUB RADCÓW P. P. S. odbędzie się wspólne posie-

dzenie w sobotę 27 grudnia o godz. 7 wiecz. w lokalu Związku słow. robotniczych ul. Dunajewskiego 1. 5. III. p.

Na porządku dziennym są bardzo ważne sprawy, uprasza się więc członków Wydziału i klubu radzieckiego o bezwzględne przybycie.

Prezydyum Rady Robotniczej, P. P. S.
BAGCZOŚĆ SZEWCY! Dnia 28 bm. w niedzielę o godz. 3 odbędzie się zgromadzenie rob. szewskich ul. Dunajewskiego 5. Przybywajcie licznie
Zarząd.

NADEŚLANE.

Adwokat i obrońca w sprawach karnych
DR ZYGMUNT HOFFMAN
otworzył kancelaryę adwokacką
w Krakowie, ulica Zyblikiewicza 1. 12

Główny skład dla Polski:
Perlberger i Schenker, Kraków, Grodzka 48.

Mydło toaletowe i do prania

poleca
ALBA Kraków, Szczepańska 7,
Lwów, ul. Halicka L. 21.

Sprzedaż hurtowna i częściowa.

ZAWIADOMIENIE!

Z dniem 1-yim stycznia 1920 roku otwarta zostanie „Perfumerya“ i skład przyborów toaletowych Braci Landwirth, w Krakowie, przy ul. Grodzkiej 46

WODA AMERA WODA GORZKA AMERA GORZKA
ZNAKOMITY ŚRODEK PRZECZYSZCZAJĄCY

Prof. Dr. W. Jaworskiego, Dyrektora klinik chor. wewn Zastępuje wszelkie zagraniczne wody gorzkie, przewyższając je smakiem, działaniem i taniością — firmy:

RZĄCA I CHMURSKI W KRAKOWIE

Do nabycia w aptekach i drogeriach.

Główny skład w aptekach:

K. Wiszniewskiego, Kraków, Floryańska 15
CENA K. 5. Telefon 31 CENA 5 K.

Potrzeba chłopców do roznoszenia „Naprzodu“ za stałą pensją

Wiadomość w Administracji „Naprzodu“ Dunajewskiego 5.

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie.

Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Akcyonariuszy Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu

odbędzie się dnia 17 stycznia 1920 o godz. 4 po południu w lokalu Banku w Krakowie w Rynku głównym pod L. 25

Porządek dzienny obrad:

1. Podwyższenie kapitału akcyjnego. 2. Zmiana statutu. 3. Ewentualne wnioski.

P. T. Akcyonariusze, którzy zamierzają wziąć udział w powyższym Ogólnym Zgromadzeniu, zechcą swoje akcje, kwity tymczasowe lub kwity depozytowe na takowe, złożyć najpóźniej do dnia 3 stycznia 1920, włącznie do kasy Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie, lub do Kasy Banku Krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem we Lwowie, lub do Kasy Filii Austr. Zakładu Kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie, albo do Kasy Austr. Zakładu Kredytowego dla handlu i przemysłu w Wiedniu, w zamian których wydane im będą karty wejścia na Ogólne Zgromadzenie, z oznaczeniem przysługującej każdemu ilości głosów, tudzież poświadczenia na złożone akcje lub kwity.

Kraków, dnia 22 grudnia 1919.

RADA ZAWIADOWCZA

Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu.

ODCISKI brodawki i skórę zgrubiałą na poduszki bezpowrotnie i bez bólu usuwa **KLAWIOL**

wyrob. Farmac. Labor. „API. KOWALSKI“ w Warszawie. Sprzedają wszystkie apteki i składy apteczne. — Hurtownia i detaliczna sprzedaż w Krakowie: w aptece K. Wiszniewskiego, Floryańska 15.

Mimo, że wskutek wojny towary znacznie podrożały, firma

Ignacy Cypres
Kraków, Szewska 13/18

sprzedaje towary po nadzwyczajnie niskich cenach. — Niklowy system Roskopf Patent z łańcuszkiem kor. 70—, tensam na kamienie 100—, Nikl. lub stal. płaski zeg. z p.crt. cyferbl. K 200—, Stalowy damski na rękę K 250—, Budzik najlepszy K 100—, Harmonie po K 100—, 150—, 200— i wyżej. Dyamenty do szkła K 70— i wyżej. Maszynki do włosów K 50—, 65—, 85—, brazytowo po K 40—, 50—, 60—. Wysyłka za zaliczką pocztową. Gennik ilustrowany za przystaniem 2 K przekazem.

Zdolny monter

wodociągowy i gazowy zostanie przyjęty. Zgłoszenia między 12-2 Lasko, Mikołajska 5.

Kilka dziewcząt pragnie fabryka „Iskra i Karmański“, Kraków, ulica Łobzowska 1. S.

Od dnia 20-go GRUDNIA 1919 roku

KURSA PRAWNICZE

„IUS“ KRAKOW, „IUS“
UL. JASNA L. 10

zreorganizowane przenoszą się do lokalu
Kraków, ul. Jasna L. 10.

Staropolski miód
„Zagłoba“
jest najprzedniejszym trunkiem narodowym. Tylko w oryginalnych butelkach z marką „ZAGŁOBA“.

Zadajcie tylko najlepsze mydła toaletowego przetluszczonego

„SPEIK“

z fabryki „MAGNOLIA“

oraz mydła toaletowe: „Lilicwe mleczne“, „Ewa“, „Magnolia“, „Perfumeryjne“, „Kosmos-Magnolia“, zawieraj. 80% tłuszczu.

Reprezentacja na Małopolską i Śląsk Cieszyński:

A. J. Lewiński, Kraków, Starowiślna 35.